

SZEGEDI EGYETEM

A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM, ORVOSSEGYESZET ÉS A PEDAGÓGIAI FŐISKOLA LAPJA

I. évfolyam 8. szám

1953 május 11

Ára 40 fillér

Fokozott munkával készülünk a választásra

A választás előtti hetek munkatempója azt igazolja, hogy nemcsak üzemünk, gyáraink, tszcs-ink, boltjaink, hanem egyéb intézményeknél is fokozottabb a munkatempó. A szocializmus építő pártunk irányelveit, magukévá tevő választóink megértették a Népfront felhívását. Tudják jól a helyük, hová kell szavazniuk, ha azt akarják, hogy második öt éves tervünk során felépítsük hazánkban a szocializmust, megvédhessük békénket.

A DISZ a vezetőségi gyűlésen, a tanári kar a tanácsülésen megbeszélte a főfeladatokat. A marxizmus, az orosz nyelvű oktatás eredményeinek fokozása, a tanulmányi színvonal emelése a fő célunk. E célok megvalósításáért a DISZ eddig munkájának megújításával harcol. Felajánlások születtek, amelyek a gyengébb hallgatók segítségével, jobb nevelői munkában, a tanulóparók átszervezésében, konzultációkon való pontos megjelenésben, az újság rendszeres olvasásában, a szemléltetőmunka való alaposabb felkészülésben nyilvánul meg.

A politikai órákon sok szó esik a világosokról. Minden hallgató világosan látja a múlt rendszerbeli és a mai képviselőválasztás közötti különbséget. Sok személyes élmény hangzik el a politikai kör vezető tanárok, de az idősebb hallgatók részéről is a múlt választásokról. Megvitatják az első öt éves tervünk eddigi eredményeit, látják a jövő távlatát is második öt éves tervünkön keresztül. Boldogok, hogy ők is szavazhatnak. Nemcsak szavazataik leadásával, hanem az eddigieknél jobb munkával akarják bebizonyítani, hogy érdemesek erre. Főfeladatuk az, hogy véget vessenek a közömbösségnek, a gondatlanságnak, a nemtörődömégnek, emeljük jobb tanulmányaikkal a tanulmányi színvonalat, fokozzák az államvizsgákra való alapos felkészülést.

Malenkov elvtárs XIX. pártkongresszuson elhangzott szavainak szem előtt tartásával megvitatjuk eddigi munkánkat, hogy május 17-ig az észlelt hiányosságokat kiküszöbölhessük. „Bátran és határozottan tájékozódjunk a munkánk hiányosságairól, hogy megszüntethessük annak gyengeségeit... Nagyon teret biztosítsunk az önkritikának... Növeljük valamennyi intézmény vezetőinek egyéni felelősségét a hozott határozatok ellenőrzésében.” Tudjuk jól, hogy munkánk eredményeinek fokozásához a Főiskola minden dolgozójának

még szorosabbra kell fűznie kapcsolatait a párttal, fokoznia kell munkáját szakszervezeti és a DISZ alapszervezetünknek. Ennek érdekében az állami vezetés a jövőben a DISZ-titkár is bevonja a párttitkár és a szakszervezeti elnökkel folytatott ifjúsági értekezésekre. Május 17-ig tanácsüléseken tudatosítjuk a párt és a szakszervezeti munka nagy jelentőségét az oktató-nevelő munkánkban. Az ellenőrzés fokozása az igazgató és a tanszékvezetők részéről a tanármunka munkájának fokozása és ugyanakkor az egész tanszék munkájának ellenőrző munkájának alaposabbá tétele a hallgatók munkája felett a főfeladatunk. Ezzel is a tanulmányi színvonalat javítjuk.

A vizsgabizottság tagjai május 17-ig minden tanszék feladatát megvizsgálják az államvizsgákra való előkészületek módját. Tapasztalataikat még a választások előtt megbeszéljük és fokozott segítséget adnak ezen a téren az egyes nevelőknek.

Van olyan tanszékünk is, melynek dolgozói a már fent említették kívül felajánlották május 17-ére az orosz nyelvvel való rendszeres foglalkozást is. Ezzel azt a célt akarják szolgálni, hogy orosznyelvi tudásuk oda fejlődjön, hogy szakirodalmat eredetiben is olvashassanak.

Tudjuk jól, hogy a főiskolán folyó tanárképzés egyik legnagyobb hibája, hogy az általános iskola szempontjai az oktató nevelő munkában nem érvényesülnek kellőképpen. Ezért elhatároztuk, hogy mind a szakirányi, mind a pedagógiai képzésben erre nagyobb gondot fordítunk. Az kell, hogy a főiskolai tanárok legfőbb feladata legyen, hogy nagyobb tudományos érdeklődéssel forduljanak az általános iskolai problémák és módszertani kérdések felé. Iránjuk cikkeket, tudományos értekezéseket, módszertani, didaktikai vonatkozásban, hogy a Pedagógiai Főiskola így még fokozottabb mértékben előbbre vihesse az általános iskolai tanárképzést. Törekvőnket Malenkov elvtárs szavai hassák át: „A munka jó megszervezésével, minél több értékes példa is jöjjön létre... hogy a mi munkánk frontján minél többen emelkedjenek társadalmunk élenjáró dolgozóinak színvonalára.”

Igy készülünk a főiskolai tanárok és hallgatók szorosan együttműködve a május 17-i választásra!

Lerner Károly
főiskolai igazgató

Először választok

1943—1953!

TIZENKÉTÉVES VOLTAM 1943-ban. Gyerek, aki előtt már álmok derengtek. Továbbtanulni, ha mást nem, a polgári iskolában.

Tizenkétéves koromban ezek az álmok is összetörték. Kénytelen voltam megismerkedni a valósággal. Tanulmányi iskolában a hat elemi, hogy aztán apám során én is kezdtem azt az életet, amit a parasztok éltek. Két évig végeztem, mégsem remélhettem a „kulturált, úri Magyarországon”, hogy valaha megnyílhat az út, amelyet apámék terveztek.

EMLEKSZEM MÉG MOST IS, hogy örökre emlékezni fogok apám szavaira, amikor anyámmal a kemence mellett estétként beszélgettek. Amikor még hittek, ha másban nem is, de küzdelmük és akaraterejük győzelmében:

— Anyus, valahogy mégis többet ér a gyerek jövője, mintha vendégnek egy hold földet. Azt bármikor elviheti az adó, meg úgysem tudunk annyi pénzt összekaparni. Mit szólj hozzá?

— Apjuk, szép is volna, de úgyse bírnak kitanítatni, óst le is üzenék. Meg ki segít öregkorodra?

— De még polgárit...

IGEN, APÁM, AKI A LEGJOBB. BAT AKARTA, ő is csak ezt merte kimérni, négy polgárit. Az erejét azonban még ez is felülmúlta. Hogy kissé megfessék álmaim lehullását, észrevettem egy Horthy-öszöndíjas

tehetségkutató vizsgán. Az ítéletet kimondták: elkéstem!

Ma 28—30 éves nős emberek sem késnek el a tanulástól.

1943 vágyaim temetése volt.

De olyan vágyé, amely egy bűnös rendszerben marad csak vágy.

1945-BEN, EGY ARANYOS ÖSZÖN Sztálin hős fia elhozta életem elrabolt zálogát, a szabadságot.

Tíz év telt el 1943 óta. Azóta elvégeztem a nyolc gimnáziumot. Most egyetemre járok és készülök az évvégi sikeres vizsgákra. Húgom, aki csak a konyha fakanala mellett maradhatott volna, most tanítónő-képzőbe jár.

Egyetem, tanítónőképző!

MA A PÁRT, egy ország áll mellettem, hogy ember, képzett, művelt ember legyek.

Igaz, nem is erről akartam írni, hanem arról, hogy most szavazok először. De kell-e újból kezdenem, mást írnom? Úgy érzem nem. Azt, ami e mögött az ünnepe mögött van, úgy érzem megmutatja az én első szárnypróbálgatásom.

1943—1953.

Két évszám, két világ. 1953-ban fiatalon, öntudatosan szavazok. Hogy kikre? Ezt már diktálja a múltam és meggyőződt a ma való-sága. Ezekkel a gondolatokkal lépek május 17-én a szavazó urnához, hogy hitet tegyek a jelen mellett és megpecsételjem a jövőt.

Angyal János,

1 éves magyar szakszervezeti hallgató

Révai József elvtárs beszéde és az egyetemen tett látogatása új erőforrás munkánkhoz

Május 3-án délelőtt négy és félszer egyetemi és főiskolai hallgató, tanszékenkénti és egyetemi dolgozó gyülekezett a Belolannisz-téren. Vidám arccal jöttek, kezükben zászlókkal, transzparensekkel, Lenin, Sztálin, Rákosi, Révai elvtárs képeivel, Csengő énekesző mellett indultak el a Széchenyi-térre, hogy meghallgassák Révai József elvtárs választási beszédét.

A téren mintegy 70 ezer dolgozó csendesült el, amikor Jegyinnak János elvtárs, a megyei pártbizottság titkára megnyitotta a nagygyűlést.

Megnyitó beszéde után Szeged dolgozó népe képviselői szeretetteljesen jelelték ajándékokat a Révai elvtársnak. Az egyetem és főiskola nevébe Baróti Dezső elvtárs egyetemi tanár, a Bölcsészeti Kar dékánja üdvözölte Révai elvtársat.

Ezután lelkes üdvözlés közepette Révai elvtárs lépett a mikrofon elé. Megköszönte Szeged város és Csongrád megye választóinak bizalmát, hogy újból képviselőjükként jelölték.

Megállapította, hogy a mostani választásokon éppúgy, mint 1949-ben, a Magyar Függetlenségi Népfront egységes listával indul. Majd így folytatta:

— Megvalósítjuk az öt éves tervet, készítjük elő a második öt éves tervet — talán vita tárgyává tegyük, kellenek-e egyáltalán öt éves tervek? Lerakjuk a szocializmus alapjait, készítünk a szocialista társadalom felépítésére — és most kezdünk választási társasjátékot játszani arról, hogy mi jobb: a szocializmus, vagy a kapitalizmus?

Révai elvtárs hangsúlyozta: egységes választási listánk dolgozó népünk egységét, egységes programját fejezi ki.

— A Függetlenségi Népfront választási szövetség közös célokért, közös munkában összeforrt kommunista és nem kommunista dolgozók között, de ez az egység maga nemcsak választási egység. A Magyar Dolgozók Pártja irányító, vezető ereje a nép egységének, de mint eddig, ezután is együttműködik mindazokkal a nem kommunistákkal, pártunkkal, akiknek tudását, munkáját hasznosítani lehet és kell a hazájáért. A mi politikánk alapja a múltban, a jelenben és a jövőben, a munkában és a választáson egyaránt ez az építő és őszinte együttműködés a nem kommunista hazafiakkal. Ezután kiemelte Révai elvtárs:

— A választás: bizalmi szavazat a népi egység politikájára, helyeslése annak az építő munkának, amelyet a kommunista és nem kommunista dolgozók vállalva végeznek.

A továbbiakban hangsúlyozta:

— Számunkra nemcsak a szavazás pusztán ténye a fontos, hanem az, hogy a politikai életben, a közügyekben való tudatos részvétel szükségességét értessük meg minden egyes dolgozóval. Ezért kell harcolni minden egyes ember, minden egyes szavazópolgár lelkeért, meggyőződéséért, szavazatáért.

Ezután Révai elvtárs a Magyar Függetlenségi Népfront programjáról szólt. Arról beszélt, hogy az első öt éves tervben lerakjuk Magyarországon a szocializmus alapjait, a második öt éves tervben felépítjük hazánkban a szocialista társadalmat.

— Ez azt jelenti — mondotta —, hogy folytatjuk Magyarországot iparosítását. Beszél a mezőgazdasági termelésünk elmaradottságáról, s azt mondotta:

— Első és második öt éves tervünkkel megoldjuk továbbá a másik évszázados magyar bajt: a mezőgazdasági termelésünk elmaradottságát.

Népünk életszínvonalának emelkedéséről szólva Révai elvtárs hangsúlyozta, hogy az életszínvonal emelkedéséhez hozzátartozik a kulturális igények kielégítésének biztosítása is, majd így folytatta:

— Közoktatásunk sem vár a második öt éves tervig, hogy túlhaladja egész sor kapitalista ország közoktatását. Tízezer lakosra Magyarországon 1952—53-ban 51 főiskolai hallgató jutott, ugyanakkor Franciaországban 36, Olaszországban 32, Svájcban 35, Svédországban 21. Tízezer lakosra nálunk 1937—38-ban 57 középiskolai hallgató jutott. 1952—53-ban 141. Ugyanakkor Ausztriában csak 89, Olaszországban csak 109. Második öt éves tervünk hatalmas kulturális célkitűzése: hogy a tanulóifjúság a falun legalább az általánosiskola nyolc osztályát, az ipari központokban pedig legalább a középiskolát elvégezze — olyan nagyszabású feladat, amely nem kevésbé kell hogy lelkesítse népünket, mint Sztálin-város, a diósgyőri kohászati művek építése, vagy háromnegyedmillió hold szárazságsújtotta földünk öntözése.

— Nem utolsósorban értelmiségünknek kell, hogy lelkesítsék ezek a nagy célok. Ha valamikor, akkor most öröm és gyönyörűség pedagógusnak, mérnöknek, agronómusnak, orvosnak, tudósnek, művészeknek! A régi világban nevelkedett értelmiségünk most már láthatja, hogy mennyire alapvetően volt a kenyerét és a jövőjét féltetni az új munkás- és paraszterteltség felnövekedéséért. A régi nevelési értelmiség döntő többsége becsületos munkával segít a munkásságban és a dolgozó parasztságban a szocializmus építésében. Megilleti ezért államunk és népünk, kormányunk és pártunk készü-

Magyar fiatalok! Új választópolgárok! Eljertek választójogotokkal! Ötéves tervünkért, nagy békealkotásainkért, az ifjúság szocialista jövőjéért — szavazzatok a Népfrontra!

(A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége május 1-i jelszavaiból)

nete. De hadd mondjam meg: mi nemcsak a régi értelmiség munkájára tartunk igényt, hanem szívére és lelkére is. Nemcsak azt kérjük tőle, hogy munkáját és tudását bocsássa államunk és népünk rendelkezésére, hanem azt is kérjük, hogy az új szocialista világ tanulságai szerint alakítsa át meggyőződését, világnézetét, hogy sajátítsa el és tegye munkájának hajtóerejévé a munkásosztály világát átalakító világnézetét, a marxizmus-leninizmus tudományát.

— Ami az új népi értelmiséget illeti, a főiskolák most már évről-évre százával és ezrével adják a munkásság és a dolgozó parasztság sorából származó mérnököket, tanárokat, agronómusokat, tanítókat. De még nem mondhatjuk el, hogy ezt az új népi értelmiséget azzal a szerető gondoskodással jövezzük, amely szükséges, hogy ne botolják meg az életben tett első lépéseinél. Gondoskodni akarunk róla, hogy a sokhelyütt tapasztalható nemtörődés az új, fiatal népi értelmiséggel megváltozzék, hogy módja legyen újonnan szerzett, friss tudásának hasznosítására a nép szolgálatában és hogy leküzdjék az új értelmiségnél itt-ott jelentkező önzést és anyagiasságot. Az új értelmiségnek még sok tanulni valója van a régítől, de abban az egyben mutasson neki példát, hogy lehet és kell az értelmiségi embernek hűnek maradnia az anyaföldhöz, amelyből származik, tisztelnie apját-anyját, a munkásokat és a dolgozó parasztokat.

— Az új értelmiség azonban nemcsak a főiskolákról és az egyetemokről kikerülő fiatalokból áll. Százával és ezrével vannak meglelt munkások és dolgozó parasztok, akik elvégezték a műszaki és gazdasági akadémiát, a főiskolák különböző esti és levelező tanfolyamait, különféle szaktanfolyamokat: ez a régi és része az új értelmiségnek, mégpedig igen értékes része. Rajta leszünk, hogy az új értelmiség ezen az úton is tovább gyarapodjék.

Ezután Révai elvtárs beszélt arról, hogy hibák is vannak. Az államgépezetünkben meglévő hiányosságok leküzdésének útját a következőkben jelölte meg:

— Hogy leküzdjük államgépezetünk fogyatékososságait, az kell, hogy a tömegek bátran bírálják azokat, akik rosszul dolgoznak. Az kell, hogy felépítsük a bíráló elnyomóival szemben.

A továbbiakban mondotta:

— A mi államunk a nép állama. Senki — akár hatósági személy, akár egyszerű állampolgár — ne szeghesse meg megtorlás nélkül a törvényt Magyarországon!

Ezután Révai elvtárs a nemzetközi kérdésekről szólva hangsúlyozta:

— A mi külpolitikánk alapelvei: a béke védelme...

— Mindent meg kell tennünk, hogy a magunk részéről is hozzájáruljunk a béke kiharátásának további javulásához. Ehhez az kell, hogy törhetetlenül támogassuk továbbra is a Szovjetunió békepolitikáját, amely a világ minden népének érdekeit képviseli. Befelezésül a következőket mondotta:

— Ha május 17-én szavazni mentek, abban a tudatban szavazzatok, hogy mi valamennyien, kormány és nép együtt, jó munkát végeztünk. A Himnusz költőjének sütemény szavai nem érvényesek többé. A magyar nép kilábal a kínok tengeréből, a balsors századokon át valóban tépte, de ma már nem tépi. És a védőkar: önmagunk erős és dolgos karja, amely békés építés, boldog életünk védelmében egybefonódik nyolcszázmilliónyi barátunk és szövetségeseink karjával.

— Erre gondoljon mindenki, amikor május 17-én a Népfrontra, Rákosi Mátyás vig esztendő hozó kormányzására szavaz!

Nagy Sándor elvtárs, Sztálin-díjas és Kossuth-díjas író hozzászólása után Zombori János elvtárs, az MDP Szeged városi bizottságának titkára a következő szavakkal zárta be a nagygyűlést:

— Előre a tervek teljesítésével, a mezőgazdasági munkák időben való elvégzésével a Függetlenségi Népfront programjának győzelméért!

A nagygyűlés az Internacionálé hangjával — melyet 70 ezer ember egységesen, egybeforrottan énekel — ért véget.

A délután során Egyetemünket külön is nagy kitüntetés érte. Révai elvtárs eljött az egyetemre, megnézte öt éves tervünk nagy alkotását, az új Béke-épületet, s meglátogatta a Kisérleti Fizikai Intézetet, ahol Budó Ágoston elvtársal, az Intézet vezetőjével folytatott beszélgetést. Megtekintette Jancsó Miklós elvtárs intézetét, s igen melegen értekezett eddigi tudományos munkájáról, s legújabb kutatásainak eredményeiről. Ezután a Szerves Kémiai Intézetbe ment Révai elvtárs, ahol az Egyetem problémáiról, feladatairól folytatott megbeszélést az egyetem pártfunkcionáriusaival és állami vezetőivel.

Révai elvtárs az egyetemen tett látogatásával sok olyan hasznos elvi és gyakorlati kérdést megvilágított, amely nagyjelentőségű Egyetemünk és Főiskolánk ifjúsága és munkája további fejlődésében.